

generede sig lidt ved at være den eneste Støtte for det. Men i Gaar var det ærede Medlem virkelig den eneste absolutte Tilhænger af Forslaget. (Afbrydelse). Nej, trods alle Omsvøb og undskyldende Grunde var det ærede Medlem for Lyngby i Gaar den eneste, der gav Forslaget sin Tilslutning. I Dag har han — hvad der ikke undrer mig — fundet nogen Tilslutning hos det andet ærede Medlem fra Lyngby, ogsaa kaldet det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen). Det er netop de to ærede Medlemmer fra Lyngby, der ere stemte for dette Forslag. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde været ret stærk i mine Udtalelser over for Arbejdsgiverne. Jeg vil benytte denne Lejlighed til at protestere mod det fuldstændig gale Referat, der er givet af denne min Udtalelse. Jeg har aldeles ikke talt om Arbejdsgiverne i Almindelighed, jeg har kun talt om de faa Arbejdsgivere, der sad i Tivoli en Sommerdag i 1899 og dekreterede Lock-out for 40,000 danske Arbejdere paa et ganske meningsløst Grundlag. Det har jeg sagt, at de stempede sig selv paa den Maade, jeg udtalte. Jeg har kun talt om denne lille Kreds, der dekreterede nødtvungen Sult og Brødløshed for danske Arbejdere, men ikke om Arbejdsgiverne i Almindelighed. Det ærede Medlem talte om, at jeg havde kaldt Lyngbykredsens Vælgere Bøller. Nej, jeg har sagt, at der var en Tid, da der var mange Bøller i denne Kreds, men de ere efterhaanden forsvundne, ikke i Kraft af Prygl, men i Kraft af den mere civiliserede Oplysning, Socialdemokraterne have fremkaldt. Jeg har langt fra noget udestaaende med Lyngbykredsen. Da jeg stillede mig første Gang fik jeg 800 Stemmer — da var der endnu nogle Bøller der ude. Da jeg stillede mig anden Gang fik jeg 1,200 Stemmer — da var der endnu nogle Bøller, men ikke saa mange. Jeg var altsaa gaaet 400 Stemmer frem. Det er overordentlig behagelige Erindringer, jeg har fra den Tid, jeg var Kandidat der ude, og det var et saa godt Grundlag, der var skabt, at vi senere tog Kredsen. Nu ved jeg vel, at ved sidste Valg sejrede det ærede Medlem, men ikke med noget Flertal; det ærede Medlem sidder kun her som

Repræsentant for et Mindretal, og gaar det Flertal sammen igen, som var imod ham sidste Gang, haaber jeg, at vi se vor gode gamle Kollega fra Lyngbykredsen igen.

Det ærede Medlem sagde, at han kun havde talt om Pryglestraf som supplerende Middel. Det er netop min Hovedtanke mod dette Lovforslag, at Samfundet ikke først har brugt de Midler, som alle anerkende kunne hjælpe — det gør det ærede Medlem for Lyngby, og det gør Justitsministeren — en bedre Børneopdragelse, Hjælp mod Arbejdsløshed og mange andre humane Foranstaltninger. At de vilde hjælpe, er man enig om, men om det, som her er foreslaaet, vil gøre det, er man meget i Tvivl. I selve Motiverne til Lovforslaget hedder det jo, at det er et Eksperiment. Jeg siger da, at først skal Samfundet anvende de humane sociale Midler, som man fra alle Sider er enig om kunne hjælpe, og først naar det viser sig, at de ikke hjælpe, at de mislykkes, kan man skride til det her foreslaaede Eksperiment. Det ærede Medlem talte om, at det Middel, jeg havde bragt i Forslag, Hedeopdyrkningskolonier, var den rene Idealisme. Ja, somme Tider ere vi Idealister, til andre Tider ere vi Materialister, der kun tænke paa Madstræv og det allergroveste — alt efter som det passer. Nu ere vi altsaa for en Gangs Skyld Idealister. Ellers er det Ideerne, vi bekæmpe, Idealerne, vi nedbryde. Nu vel, vi ere baade Realister og Idealister. (*Martin Madsen*: Ja, saa er det jo rigtigt). Ja, vi beklage os heller ikke derover, kun skulle vi nok huske, naar ærede Medlemmer angribe os som Idealernes Modstandere og Bekæmpere, at minde dem om, at de ved denne Lejlighed have kaldt os Idealister. Det ærede Medlem sagde altsaa, at det var en idealistisk Skildring, jeg havde givet af Hedeopdyrkningskolonierne, og at jeg ikke havde tænkt det igennem; vi vare jo netop Modstandere af konkurrerende Arbejde. Ja, vi ere Modstandere af det meste Fængselsarbejde, fordi det er en Smudskonkurrence, bl. a. ogsaa paa Grund af den uanstændige Løn, der bydes. Men det Arbejde, som jeg har talt om, vil aldrig kunne optræde som en Smudskonkurrence med de fri Arbejders Arbejde. Ogsaa af den